ארבעה חברים

מאיה ריי

היה פעם צב שגר בנהר. לא רחוק מביתו הייתה גם מאורה של עכבר קטן.

קרוב אליהם, על אחד מעצי היער בנה קן עורב גדול.

היו אלה שלושה חברים טובים. כל יום הצב, העכבר והעורב נפגשו ליד הנהר ושיחקו יחד. הם נהנו מאוד בחברתם.

אך יום אחד הם שמעו רעשים מפחידים. זה נשמע כאילו מישהו רץ מהר אליהם. הם חששו שזה צייד, ולכן הסתתרו מהר.

הצב צלל לתוך המים. העכבר הקטן נכנס לחור שלו. העורב עלה על ענף גבוה.

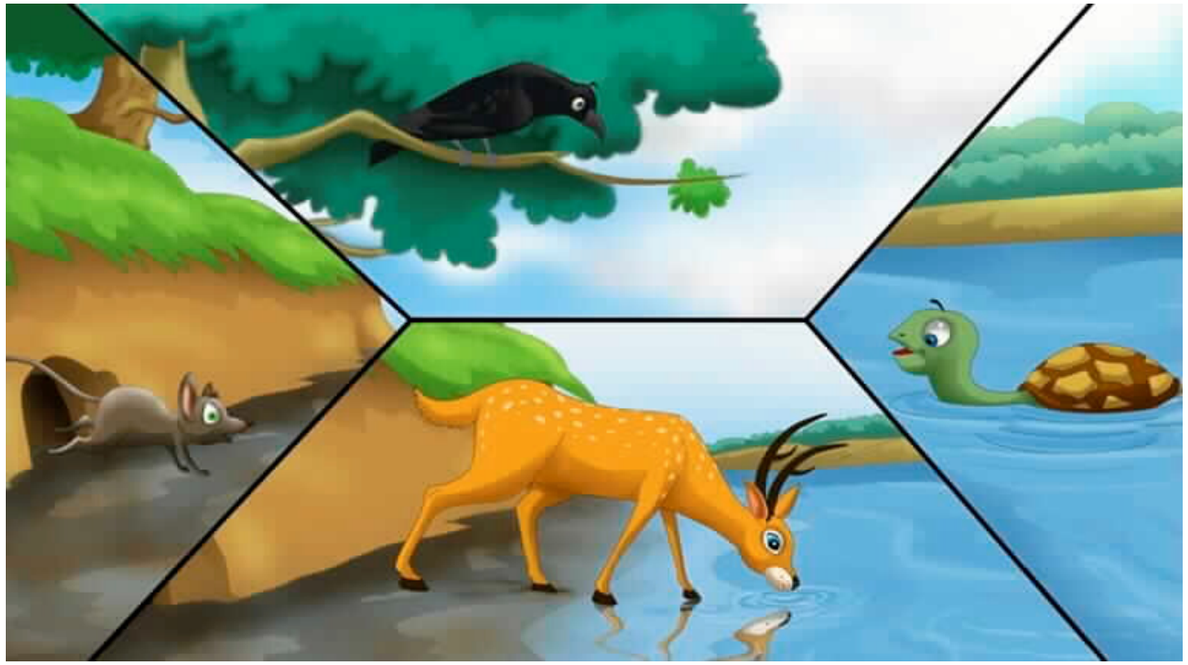

הם הציצו לראות מאין בא הרעש. אך אז ראו שאין זה צייד, רק צבי שבא לשתות מים קרים מהנהר.

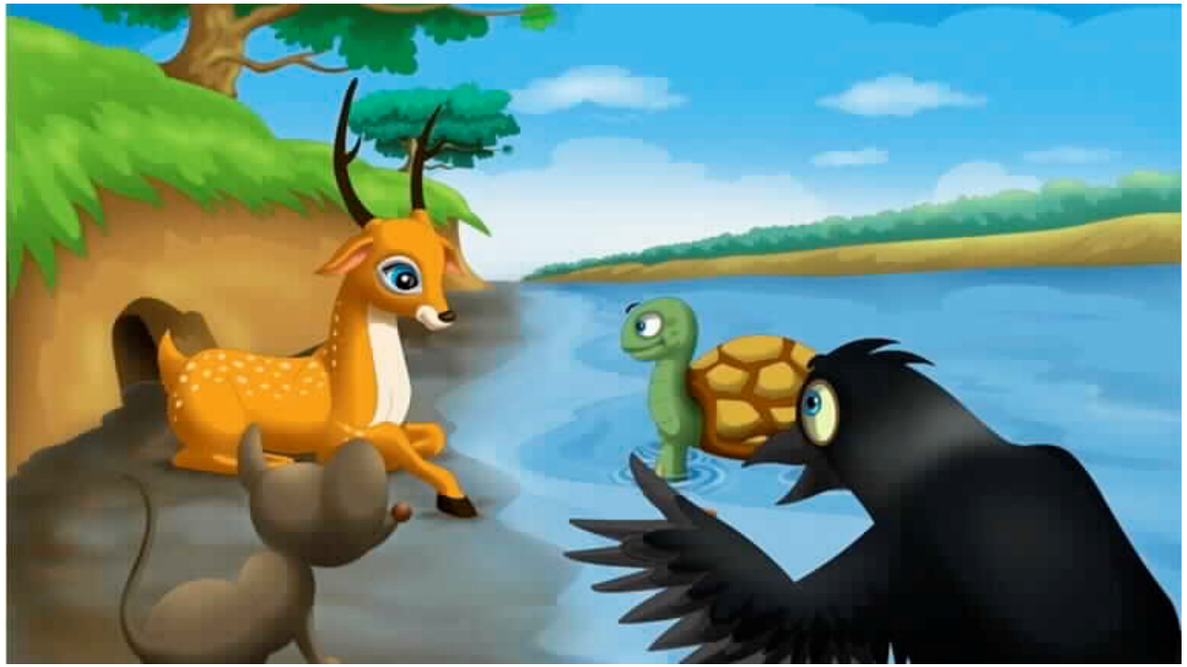

הצב, העכבר והעורב יצאו ממחבואיהם לקראת הצבי. הם שמחו מאוד להכיר אותו. ומאז הם היו לארבע חברים טובים.

במשך חודשים רבים ארבעתם נפגשו מדי יום ליד הנהר.

אך יום אחד הצבי לא הגיע למפגש היומי. השמש עמדה כבר גבוה בשמיים והחברים התחילו לדאוג.

הם החליטו שהעורב יצא ליער, יעוף בין עצים וינסה למצוא את הצבי.

העורב חיפש את חברו ובסוף מצא אותו, תפוס ברשת ציידים. הצבי הנרגש שמח כשראה את חברו.

העורב הרגיע אותו. הוא הבטיח לו לעזור, ומיד עף חזרה לחבריו וסיפר להם מה גילה.

העכבר קפץ מיד על גבו של העורב. הוא החזיק שם חזק וכך הם עפו חזרה לצבי הלכוד. הצב הלך אחריהם.

הם הגיעו לצבי והעכבר התחיל לכרסם את הרשת והצב הוציא את היתדות שהחזיקו אותה לאדמה.

הם שמעו כבר את צעדיו של הצייד המתקרב, אך הצבי השתחרר כבר ויכול היה לברוח. אלא שהצב לא יכול היה לרוץ מהר.

הצייד כעס מאוד שהצבי הצליח לברוח, וכשראה את הצב, החליט לתפוס אותו. הוא קשר אותו בחבל והוביל מהיער.

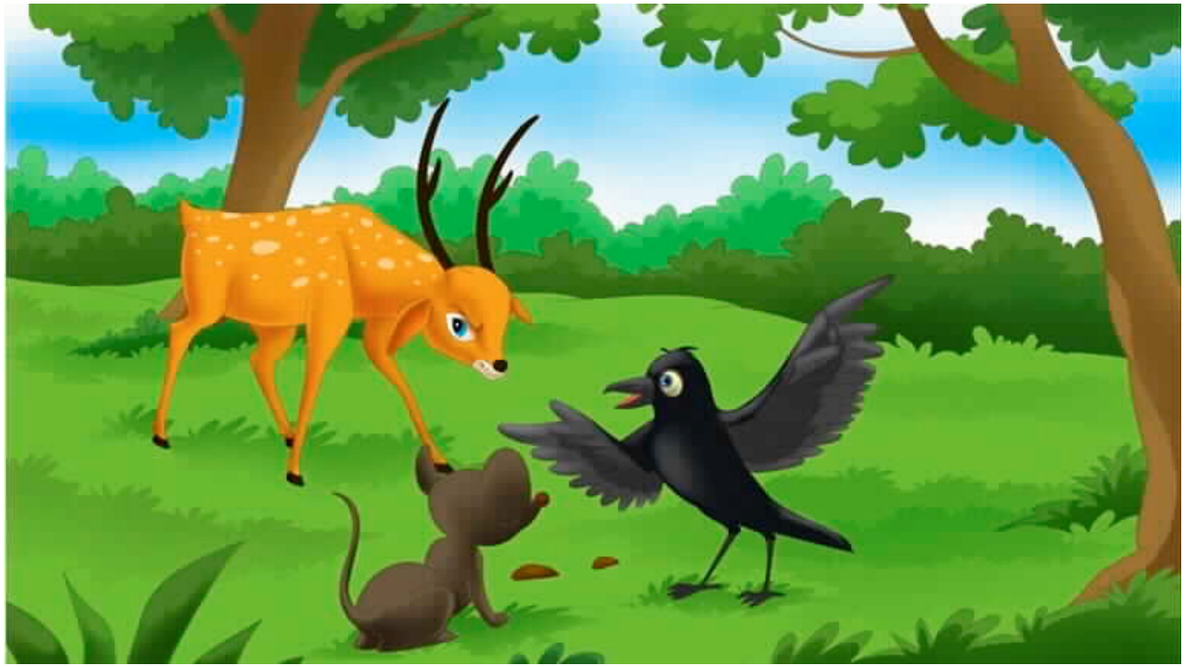

העורב, הצבי והעכבר התחילו לתכנן איך לשחרר את הצב, החבר שלהם.

הם מיהרו לדרך שהובילה מהיער. הצבי נשכב על השביל, כאילו מת, והעורב התיישב עליו, כאילו אוכל מהגוויה. העכבר הסתתר בין שיחים.

הצייד שמח על ההזדמנות. הוא עזב את החבל שהצב היה קשור בו ורץ אל הצבי, כדי לקחת את הגוויה.

ואז העכבר כרסם את החבל שעל גופו של הצב והצב קפץ מיד למים.

עוד לפני שהצייד הספיק להגיע אליו הצבי קפץ על רגליו וברח במהירות, עם העכבר והעורב בעקבותיו.

הצייד הבין שרימו אותו. מיואש חזר הביתה ללא כל שלל.

ארבעה חברים נפגשו שוב ליד הנהר. הם שמחו שהם שוב ביחד. "למרות כל הסכנות החיים הם יפים כשיש חברים העוזרים אלה לאלה" אמר הצב והם המשיכו לשחק.